

Dermed er forkyndelse, sjælesorg og undervisning reduceret til nogle niches, hvor præsten har en uafhængighed, men på alle andre områder er han reduceret til en funktionær, der skal rette sig efter menighedsrådet.

Det kan være lidt vanskeligt, hvis man ikke er vant til at arbejde med de her ting, at forstå det – vi havde altså selv vanskeligheder med det – men lad os tage et eksempel: Et menighedsråd har flertal for at lave en eller anden form for aktivitet – og præsten er jo født medlem af menighedsrådet – som præsten af teologiske grunde finder fuldstændig ukristelig. Det er ikke en aktivitet, der direkte har med forkyndelsen at gøre, den har heller ikke med sjælesorg eller med undervisning at gøre, men det er måske en, som præsten har taget op i sine prædikener som eksempel på ukristelig adfærd.

Men nu er der banet vej for, at et menighedsrådsflertal kan fratage præsten – eller prøve at fratage præsten – den samvittighedsfrihed, der ligger i, at han kan sige, at nej, det vil han ikke være med til. Præsten kan selvfølgelig stå fast på, at det vil han ikke, og hvad sker der så? Der bliver en farlig ballade i det sogn.

Det er det, der er problemet med den ene formulering, for ellers er lovforslaget godt nok. Det, der er problemet, er, at det er en invitation til stadig ballade.

Ministeren har i dag i Jyllands-Posten svaret hr. Søren Krarup med en række selvfølgeligheder om, at præsten i forvejen jo ikke er uafhængig af menighedsrådet, f.eks. økonomisk. Han bestemmer selv konfirmandforberedelsens indhold, men de økonomiske rammer lægger menighedsrådet.

Alt det ved vi naturligvis udmærket godt, og der er ikke en præst og et menighedsråd i hele landet, der ikke ved, at præst og menighedsråd skal samarbejde. Selvfølgelig skal de det, men det, der er sagen her, er, at der under dække af ordet samarbejde eller samvirke, som det skal hedde – jeg ved ikke, hvorfor ministeren har forelsket sig i det ord – bliver tale om, at et flertal i menighedsrådet nu kan majorisere aktiviteter igennem og tvinge præsten til at deltage i dem, selv om han finder det forkert.

Derfor stemmer vi desværre imod loven.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Jeg havde sådan set håbet, at vi ikke skulle gentage debatten fra andenbehandlingen i dag, fordi det, der sker med § 37 i menighedsrådsloven er en sproglig ændring og ikke en juridisk ændring. Om det så i praksis vil betyde, at der bliver et bedre samarbejde, kan vi håbe på. Men der er altså ikke nogen juridisk forandring i det; der er en sproglig forbedring.

Det er jo kun godt, at der bliver en sproglig forbedring på den måde, at det bliver synligt, at man skal samarbejde – også at man skal samarbejde på en måde, der respekterer den forkyndelsesfrihed, som er lige så beskyttet, som den hele tiden har været. Det har kun været beskyttelsen af forkyndelsesfriheden, der har været gældende altid, og det er den også fremover.

Men samarbejdet står så nu beskrevet i et sprog, som vi alle sammen kan forstå, og jeg har lidt svært ved at se, hvorfor der skal være de helt store følelser i det, for menighedsrådet får jo ikke hånd- og halsret over præsten i alle formål. De får det slet ikke på forkyndelsesfriheden, så det er ikke et indgreb i præstens forkyndelsesfrihed. Der er en opfordring til et bedre samarbejde i bemærkningerne, og det kan vi da kun hilse velkommen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der foreløbig to korte bemærkninger. Det er først fru Pernille Vigsø Bagge, og så er det bagefter hr. Jesper Langballe – og så er der en tredje kort bemærkning. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF stemte sammen med De Radikale for Dansk Folkepartis ændringsforslag, som hr. Jesper Langballe har omtalt her fra talerstolen, og det gjorde vi ud fra den betragtning, at når den samlede præsteforening mener, at der kan være et problem med fortolkningen, synes vi også, det er reelt nok at tage hensyn til præsteforeningens indvendinger.

Men når Dansk Folkeparti så går herop og stemmer imod hele lovkomplekset, som altså er ret omfattende, så synes jeg måske, det er lidt af et overkill på grund af en enkelt sætning, som ganske vist kan fortolkes på forskellige måder. Men vi har en masse andre ting i det her lovforslag, som dog trods alt er en stor forbedring. Derfor vil jeg sige, at SF stemmer for det samlede forslag, og jeg forstår slet ikke, at Dansk Folkeparti vælger at stemme imod hele lovkom-